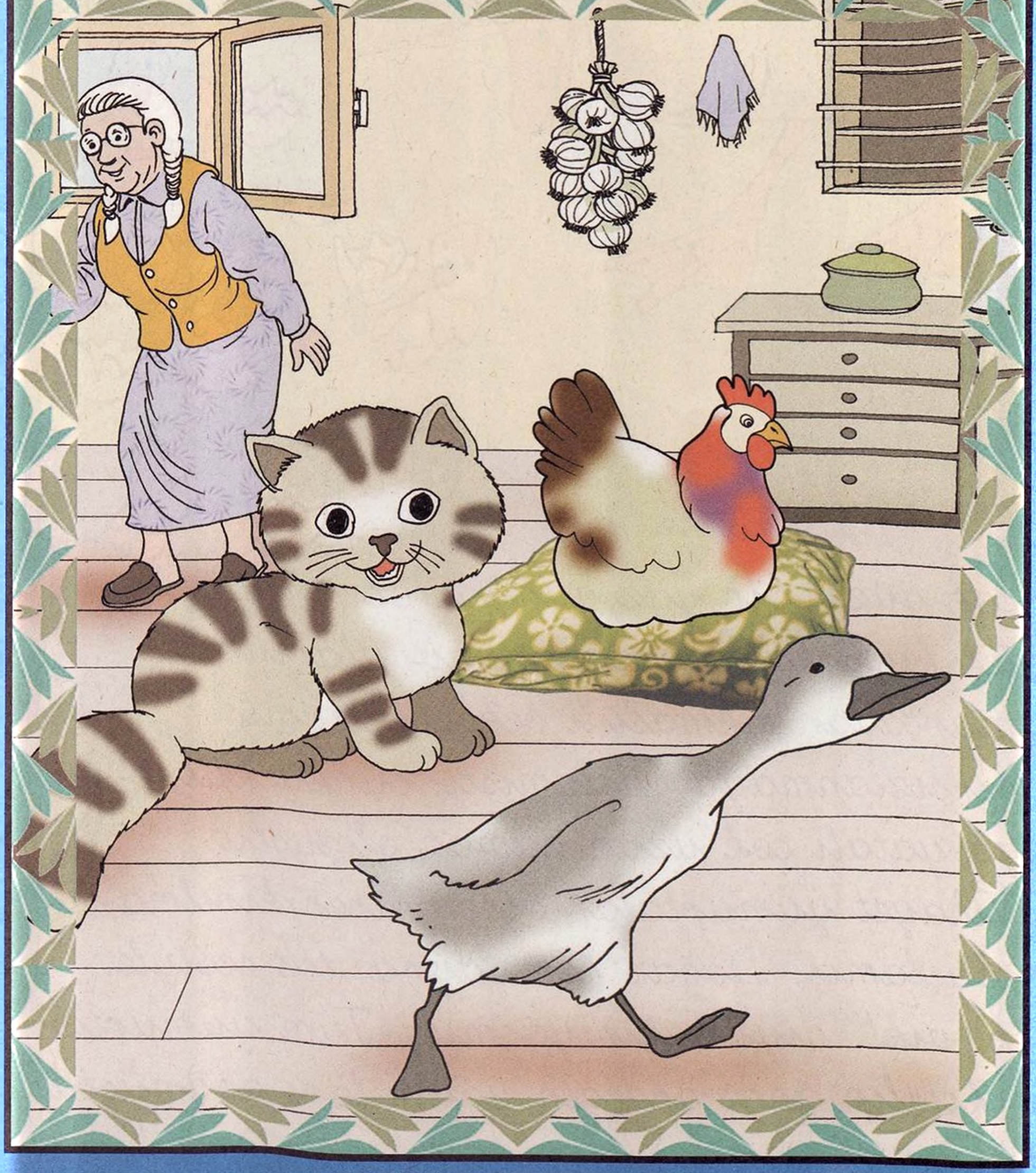
ANDERSEN MASALLARI

ÇİRKİN ÖRDEK YAVRUSU

atlas

Çok güzel bir yaz günüymüş. Anne ördek kuluçkaya yatmış, yavrularının yumurtadan çıkmasını beklemekteymiş. Sabırsızlanmaya başlamıştı, çünkü kuluçkaya yatalı çok uzun zaman olmuştu.

Nihayet yumurtalar birer birer kırılmaya başlamış. Doğan her yavru, tiz sesiyle, "Vik, vik!" diye bağırıyormuş. Tüm yumurtalar kırılıp anne ördeğin yavruları doğmuştu.

Fakat en büyük yumurta, hâlâ hareketsiz duruyormuş. Anne ördek, en büyük yumurta da çatlayıncaya dek yeniden kuluçkaya yatmış.

Nihayet o da çatlamış ve bu yavru ördek de "Vik vik!" diyerek gözlerini dünyaya açmış. Bu yavru ötekilerden daha iriymiş, üstelik anne ördek de onu gri ve çirkin bulmuş...

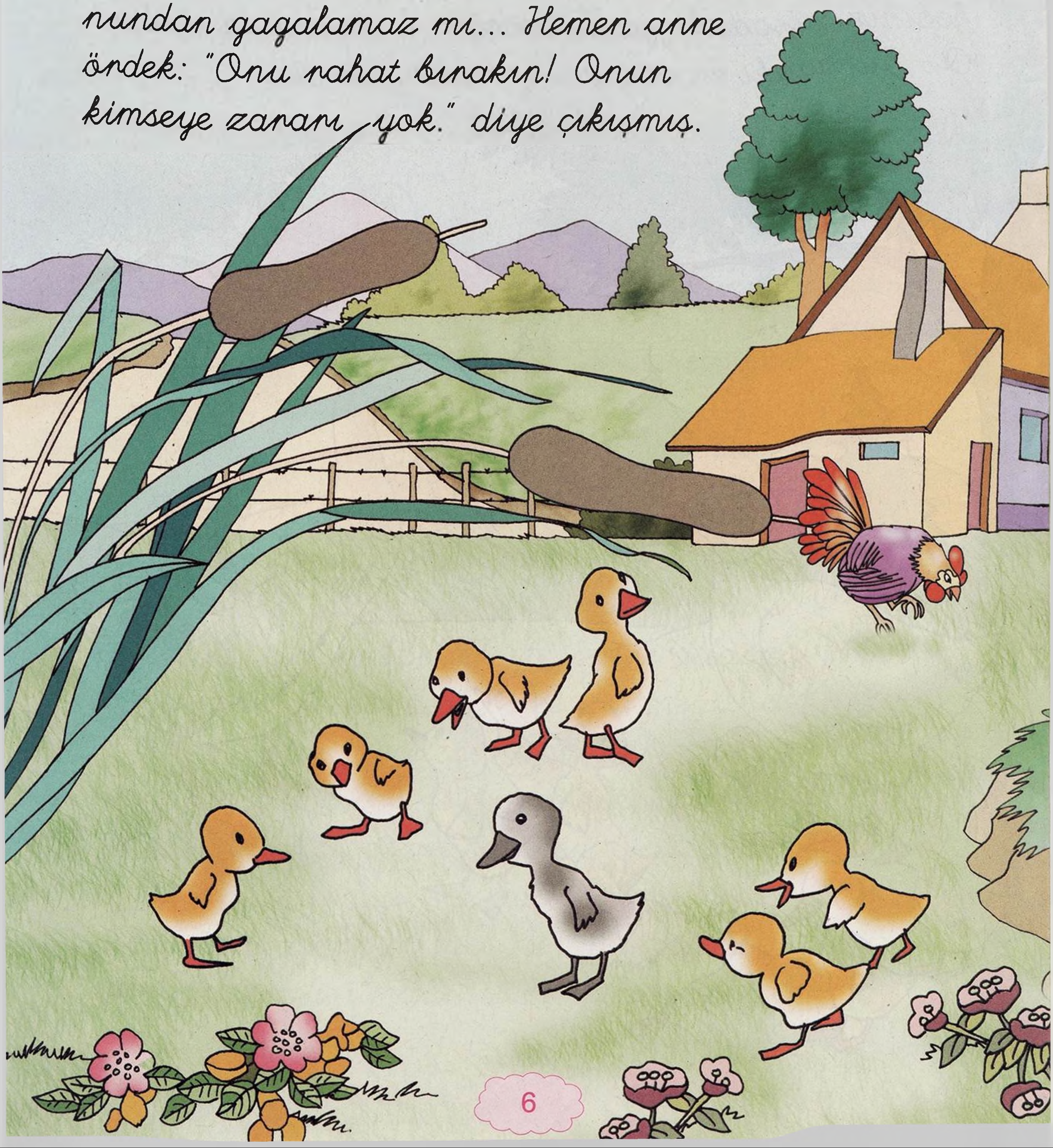
Ertesi gün hava çok güzelmiş. Anne ördek, yavrularını da alıp yüzmeye gitmiş. "Haydi! Suya marş! marş!" diyerek onları da suya çağırmış. Yavrular tek tek suya atlamış. Çirkin, gri yavru da kardeşleriyle yüzmeye başlamış.

Anne ördek, önceleri şüphelenmişti ama artık gri ördeğin de gerçek bir ördek yavrusu olduğuna emin olmuştu. Hem artık onu çok sempatik buluyormuş. "Şimdi benimle gelin, sizi diğer ördeklere tanıtacağım. Ama sakın yanımdan ayrılmayın ve kedilere dikkat edin!" demiş.

Ördeklerin bulunduğu kümese geldiklerinde, büyük bir kargaşayla karşılaşmışlar. İki aile, bir balık kafası için kavga ediyormuş. Nihayet onu bir kedi kapmış. Anne ördek: "Gördünüz mü işte, dünya böyledir!" demiş. Sonra da "Şimdi hepiniz şuradaki yaşlı ördeğin huzurunda eğilin! O, buradaki en saygın ördektir." demiş.

Yavru ördekler, annelerinin istediğini yapmışlar. Fakat diğer ördekler, büyük, gri yavru ördeğin etrafını sarmış, bağırıyorlarmış: "Hey! Şuna bakın, ne kadar da çirkin! Böyle birinin burada yeri yok!" Üstelik bir ördek uçup yavru ördeği boynundan gagalamaz mı... Hemen anne ördek: "Onu rahat bırakın! Onun kimseye zararı yok." diye çıkışmış.

Ama gri ördekçik, çirkin olduğundan ısırılmış, dayak yemiş, tırmalanmış. Sadece ördeklerden değil, tavuklar da ona kötü davranmış. Baba hindi bile bütün kuvvetiyle, ördekçiğe vurmuş, tüm vücudu mosmor olmuş. Çirkin ördekçik, koşup parmaklıklara uçmuş. Oradaki kuşlar korkup kaçmış.

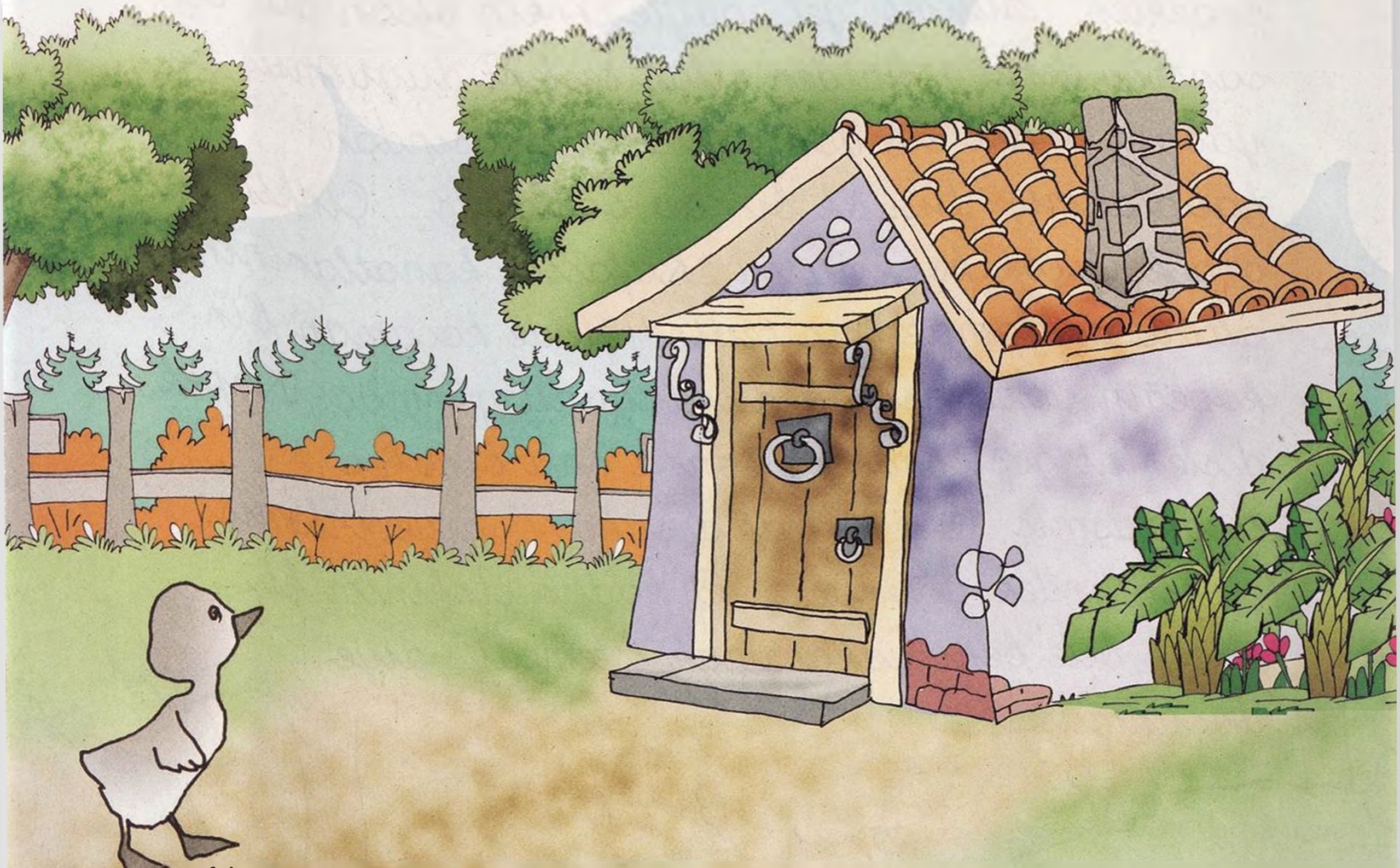
Bunlar hep çirkinliğim yüzünden oluyor diye düşünen yavru ördekçik gözlerini yumup koşmaya başlamış. Koşmuş, koşmuş, koşmuş... En sonunda yabani ördeklerin yaşadığı büyük bataklığa gelmiş. Yorgun ve kederliydi, orada gecelemiş.

Sabah olunca yabani ördekler onu bulmuşlar. Onlar da "Çok çirkinsin!" demişler ördekçiğe. "Aramıza girmedikçe bizi rahatsız etmezsin." demişler. O ise sadece sazlıkta yatıp, birazcık bataklık suyundan içmek istiyormuş.

Böylece iki gün orada kalmış. Birden iki genç yabani ördek çıkagelmiş. "Dinle arkadaş", demiş ördekler, "Bizimle gel. Böyle çirkin olsan da, bir şansını dene!" Aniden silah sesleri duyulmuş ve yabani ördek sürüsü sazların arasından havalanmış. Büyük bir av başlamış... Çirkin ördekçik çok korkmuştu. Kafasını kanatlarının altına saklamak için çevirdiğinde kocaman bir köpeğin yanıbaşında durduğunu görmüş. Köpek, dişlerini göstermiş ve sonra onu bırakıp uzaklaşmış. "Oh, Allah'a şükür!" diye inlemiş, çirkin ördek yavrusu. "O kadar çirkinim ki, köpek bile beni yakalamak istemedi." diye düşünmüş.

Akşama doğru sesler kesilmiş. Zavallı ördek yavrusu biraz daha bekledikten sonra, aceleyle bataklıktan ayrılmış.

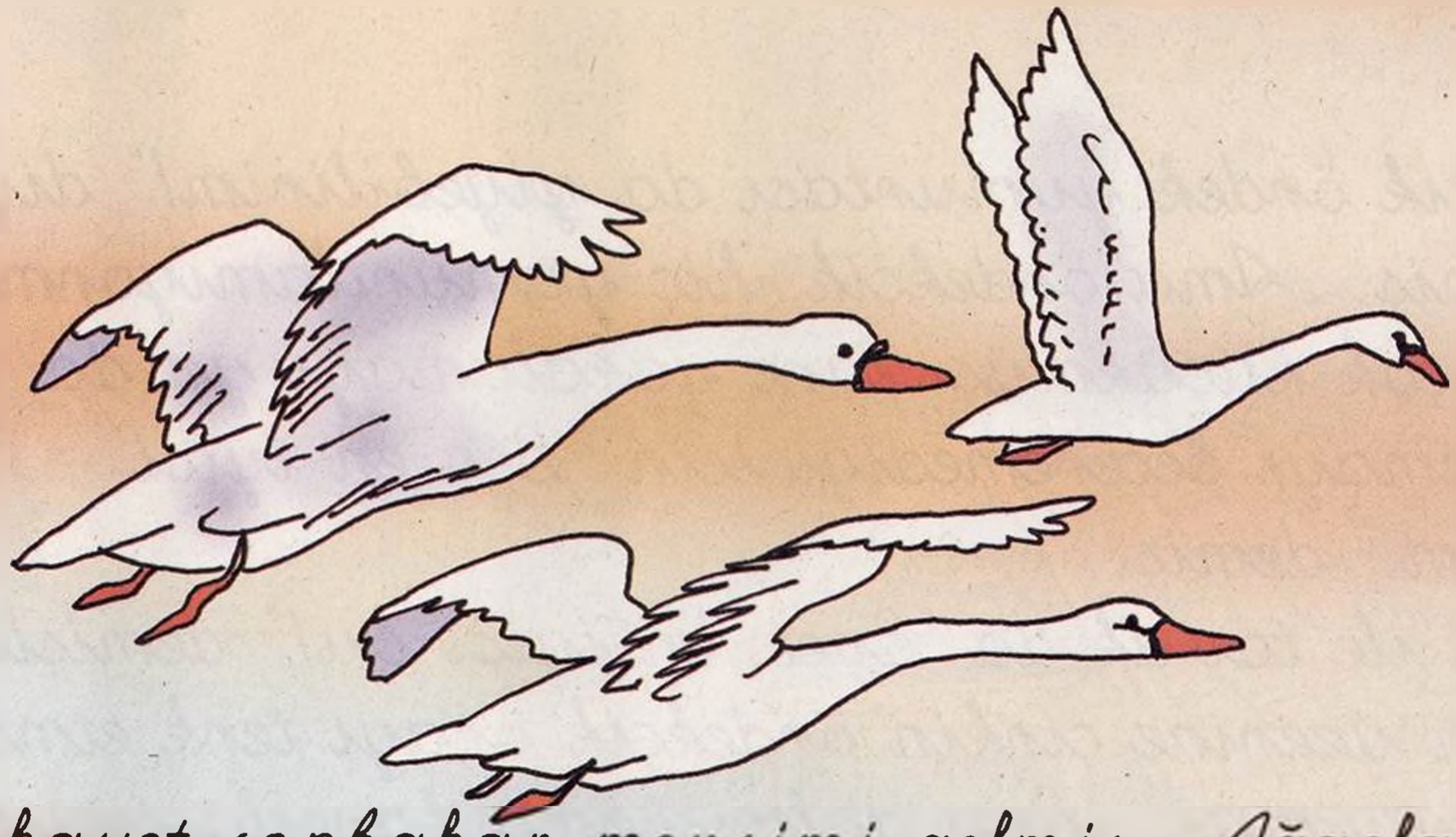
Güneş batarken bir çiftçi kulübesine varmış. Burada yaşlı bir kadınla bir kedi ve bir de tavuk yaşamaktaymış. Kedi, sırtını kabartıp, mırıldanıyor; tavuk da gıdaklayıp, yumurtluyormuş. Sabah olunca ördekçik hemen fark edilmiş. Kedi, mırıldanmaya, tavuk ise gırıklamaya başlamış.

Yaşlı kadının gözleri iyi göremiyormuş ve çirkin ördek yavrusunu, yetişkin bir ördek sanmış.

"Artık ördek yumurtası da yiyebilirim!" diye sevinmiş. Ama ördekçik, hiç yumurtlamıyormuş. Daha çok küçükmüş, fare yakalamayı ya da gurklamayı beceremediği için "Ben en iyisi gideyim." demiş.

Kedi ile tavuk da "Evet, en iyisi bu!" demişler Bunun üzerine çirkin ördekçik orayı terk etmiş. Suda yüzmüş, suya dalmış ama karşılaştığı tüm hayvanlar, çirkin olduğu için ona sırt çevirmiş.

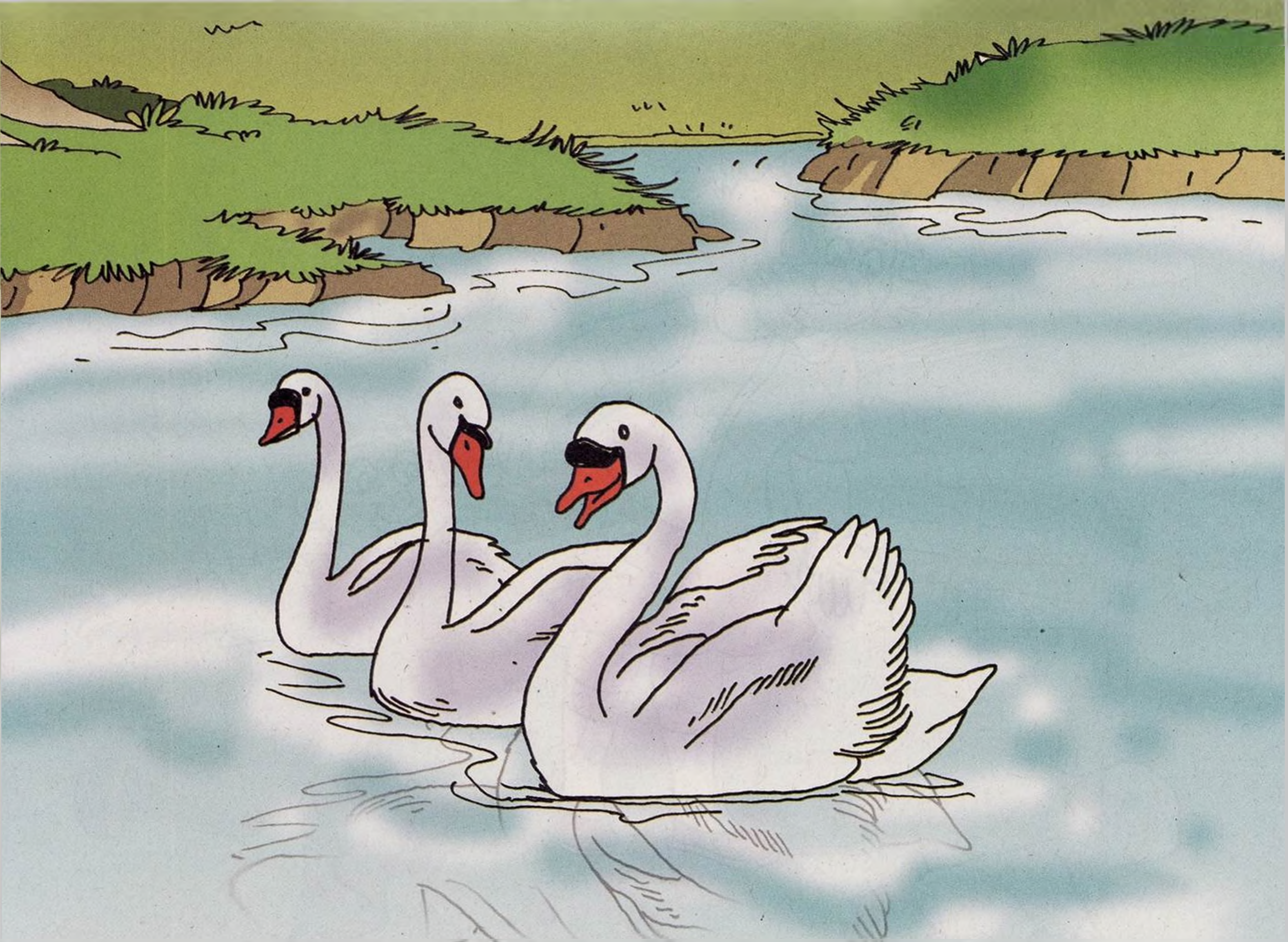
Nihayet sonbahar mevsimi gelmiş. Ağaçların yaprakları sarı, kahverengi, kızıl renklere dönmüş. Hava da soğumuş. Bulutlar kar ve dolunun habercisiymiş sanki.

Bir akşam güneş batarken, büyük bir güzel kuş sürüsü uçarak gelmiş. Bu güzel kuşların tüyleri bembeyaz, boyunları ince ve uzunmuş. Bunlar kuğuymuş. Havada çok güzel uçuyorlarmış. Uçarken uzun ve güzel kanatlarını ahenkle açıp kapayarak, bu soğuk diyardan sıcak yerlere göçüyorlarmış. Çirkin ördek yavrusu kuğuları görünce içini çekmiş.

Kış gelince havalar daha da soğumuş. Küçük ördek donmamak için suda sürekli yüzüyormuş. Sonunda yorgun düşmüş ve yığılıp kalmış. Buzların arasında donmuş.

Sabah olunca oradan geçen bir çiftçi, ördekçiği görünce buzu kırıp, onu çıkarmış, eve karısına götürmüş. Küçük ördek teknar hayata dönmüş. Ama çocuklar onunla oynamak isteyince ürkmüş ve açık pencereden atlayarak oradan uzaklaşmış.

Çirkin ördeğin kış boyunca başına binbir güçlük gelmişti. Ama sonunda güneş, tekrar kendini göstermiş. Çirkin ördek, bataklıkta sazların arasındaymış. Bahar gelmiş, kuşlar şakıyormuş.

Ördekçiğin kanatlarını çırpma zamanı gelmişti. Kanatları eskisinden daha da güçlenmiş ve de daha hızlı uçabiliyormuş. Birden kendini bir bahçede bulmuş. Bahçedeki elma ağaçları çiçek açmış, etraf mis gibi kokmaktaymış. Baharın geldiği çevredeki herşeyden belli oluyormuş. Köprünün altından üç çok güzel beyaz kuğu yüzerek geliyormuş.

Çirkin ördek, bu güzel kuşları tanımış ve çok üzülmüş. Hüzünle başını öne eğmiş. Ama suda ne görsün! Sudaki yansıması, onun gri ve çirkin bir ördek değil, zarif bir kuğu olduğunu gösteriyormuş!

Derken büyük kuğular gelip onu selâmlamış, gagalarıyla okşamış.

Kuğuların yanına koşarak iki çocuk gelmiş ve onlara ekmek atmaya başlamış. "Hey, yeni bir tâne daha var!" diye bağırmışlar. "Yeni gelen: en güzeli, çok genç ve alımlı!"

Çirkin ördekcik çok utanmış, kafasını kanatlarının arasına gizlemiş. Çok mutluymuş ama hiç böbürlenmiyormuş! İyi kalpli biri, asla böbürlenmezmiş!
Bir an başından geçenleri düşünmüş. Önceden ona çirkin diyenlere, kendini göstermeyi ne çok istermiş!.
Elma ağaçları daha da hoş kokmaya güneş daha da sıcak parlamaya başlamış. Çirkin ördeğin içinden haykırmak geliyormuş. Kendi kendine " Çirkin bir ördekken bu kadar tâlihli olabileceğimi asla düşünmezdim." diye içinden geçiriyormuş.

© Atlas Yayıncılık
1. Basım Nisan 2008

ISBN: 978-9944-708-49-4

Hazırlayan
Ebru KANTAŞ

Yayın Editörü
Ahmet Zeki AKTÜRK

Resimlemeler
Murat Sevinç

www.atlasyayincilik.com

" Bandrol Uygulamasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmeliğin 5 inci maddesinin ikinci fıkrası çerçevesinde bandrol taşıması zorunlu değildir."